

2603 ²⁶/₂ 52: Eneste beh. af f. t. beslutn. ang. ungdommens forhold (af Alfred Jensen m. fl.). 2604-

[Gottschalck-Hansen.]

hele denne eftermiddag jo spildt, så er dette forslag til beslutning, som det ærede medlem og hans partifæller har fremført, ganske meningsløst og ligegyldigt, for der er jo ikke et eneste punkt i dette forslag, som ikke enten er løst eller er til behandling og vil blive løst. Når tidsfristen er uvis, kan det ærede medlem trøste sig og slå sig til ro med den kendsgerning, at selvom hans forslag falder, vil opgaverne senere blive løst på forsvarlig måde.

Min afvisning af forslaget om flere penge til legater skyldes, at vi ikke har disse midler til rådighed; det er ikke af karrighed overfor den studerende ungdom, men det er formentlig det ærede medlem bekendt, at denne regering i det mindste ikke vil pumpe penge ud, penge, som ikke eksisterer, og for hvilke der ikke er nogen reel dækning.

Endelig tilsidst en bemærkning i anledning af det ærede medlems udtalelser om kulturcentre. Det, som det ærede medlem vil frem til, er formentlig noget i lighed med det andespil, vi har set i Bredgade.

Kjeldgaard Iversen: Der er den forskel på det ærede medlem hr. Alfred Jensen og hans medforslagsstillere på den ene side og os på den anden side, at de ærede medlemmer ikke tror, at ungdommen kan klare problemerne selv, men forlanger, at staten skal klare det for dem, mens retsforbundet tror, at ungdommen kan klare sine egne problemer, når den blot kan få ligeret til at eksistere her i landet, blot den kan få erhvervsmuligheder. Alle de ting, forslaget omfatter, hører i og for sig kun til småbesværlighederne i sammenligning med de virkelig store problemer, ungdommen står overfor. Bosætningslånene med den ganske ringe rentelettelse vil være en betydningsløs foranstaltning i sammenligning med den fratagelse af dispositionsretten, som sker, når man går ind i en låneordning, hvormed staten må forlange en vis kontrol, og hvorved der også sker en standardisering af de møbler, man må købe for lånene. Sådanne lån synes jeg ærlig talt ikke ungdommen vil være tjent med at tage imod. Ungdommens virkelige problemer er ikke de småting, som indeholdes i de fem punkter;

men det er erhvervsmulighederne, adgangen til erhverv her i landet, det er det, de unge skal leve af. Det er de unge, som gennem erhvervene skal holde hele samfundet oppe, også for derved at give støtte til gennemførelsen af de fem punkter, hvorved de atter støtter andre unge, som kommer efter dem. Det er ungdommens virkelige problem. Det løses ikke på den foreslåede måde, der tværtimod er af en sådan karakter, at den gør det vanskeligere for ungdommen og muligvis medvirker til at ødelægge ungdommens moralske tilstand, så der måske ikke sker en klaring af problemerne alligevel. Ungdommens inderste ønske i dag — det er naturligt — er at blive voksen, det vil sige uafhængig, fri og ansvarlig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Det er såre betegnende, at ministeren ikke havde et eneste ord at føje til det, jeg har sagt. Det viser sig, at lige meget hvad der føres frem i argumentationen, så ønsker denne minister, som er repræsentant for regeringen, ikke at inkludere sig i nogen diskussion eller at bøje sig for nogen argumentation og det af den simple grund, at han ikke ønsker at gennemføre de betænkninger, som ungdomskommissionen har udarbejdet.

Ministeren omtalte kun spørgsmålet om bosætningslånene. Han mente, han var i stand til her at komme med en plausibel forklaring på, hvorfor han måtte gå imod: der var ingen politisk mulighed. Om der er politisk mulighed, er et spørgsmål om, hvad ministeren og regeringen vil, det er et spørgsmål om, hvad de forskellige partier vil, og den minister, der er modstander af dette forslag, kan ikke være bekendt at komme med en sådan påstand som den, at der ikke er politiske muligheder, når hans modstand i virkeligheden skyldes, at han ikke vil være med til at gennemføre det. Sig det rent ud: vi vil ikke være med til at gennemføre det. Deri ligger efter ministerens opfattelse de politiske muligheder. Jeg har nu en anden opfattelse. Mulighederne kan tilvejebringes.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var heller ikke videre lysten efter at udtale sig; han mente, han havde udtalt sig tydeligt nok i første omgang. Jeg skal indrømme, at det har han gjort. Jeg forstod godt, hvad